

Só, zászló, szabadság

2009 július 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt idők, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párfjárt ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot egy kicsit másképpen.

„Nincsen e világon,
Nem maradt már semmi:
Esze komám, ideje már
Rákócziért menni.”
Ady Endre

Esze Tamás alakját, a történelemben betöltött szerepét jól ismerjük, nem kell magyarázni. Ez az egyszer? parasztember – II. Rákóczi Ferenc tarpai jobbágya – seregével maga ment a fejedelem elé. Amikor Rákóczi meglátta őket a határon, alig hitt a szemének. A csapat akkor alig 200, rossz parasztpuskákkal fölszerelt gyalogosból és ötven lovasból állt. Ám csodák csodája: Esze Tamásnak köszönhetően a létszám néhány nap alatt háromezer f?re duzzadt. Ismét alig hitt a szemének Rákóczi, amikor látta, milyen emberfeletti küzdelemre képesek ezek az elszánt szabadságharcosok: „Az utakat annyira elöntötte a sár, a víz és a mocsár, hogy a gyalogságnak majdnem egész nap térdig vízben kellett gázolnia. De hol az a nehézség, amelyet a bátorság és a jóakarát ne tenne könny?vé? Ez a fegyvertelen, félig meztelen nép követte zászlóit, elhagyta házát és gyerekeit, mindenfel?l hozzám sereglett, és beállt katonáim közé” – írja visszaemlékezéseiben Rákóczi.

1703. május 21-én egyszerre három helyen bontották ki Rákóczi zászlaját: Tarpa, Vári és Beregszász piacán. Itt ringott Rákóczi szabadságharcának bölcs?je. De ide sorolható a közeli Tiszaújlak is, ahol az alábbiak történtek három nap múlva – Legaza László rövid összefoglalóját idézem: „A paraszti származású Esze Tamás rendszeresen sóval szekerezett le Máramarosból Debrecenbe. Egyik útján a tiszaujlaki sótisztok beléköttöttek, elvették szekerét, és falujában, a közeli Tarpán kifosztották portáját. Megvette a maga kárát, amikor 1703. május 24-én reggel 7 órakor szegénylegények?l verbuvált két gyalogoscsapattal és negyven lovassal rajtaütött a sóházon. Itt 14 muskétásból és egy hadnagyból álló ?rségb?l négyet levágott, a többi középük esküdt.” Ez az épület ma is áll, falán emléktábla jelzi a legelső kuruc harci cselekményt. A mellékelt képen jól látszik, hogy eléggé kopottas, s így nem „turistacsalogató”. Mégis ajánlom a helyet azoknak, akik a történelemt?l s így szükségszer?ségt?l és véletlen?l gondolkodnak.

Móser Zoltán, mno.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni győzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló